Žalobní důvody a hlavní argumenty

V září 2005 byla Komisi předložena stížnost týkající se neslučitelnosti určitých ustanovení o „Regime Excepcional de Regularização Tributária de elementos patrimoniais que não se encontrem no território português em 31 de Dezembro de 2004“ (výjimečný režim daňové úpravy finančních aktiv nenacházejících se na portugalském území ke dni 31. prosince 2004) s právní úpravou Společenství a Dohodou o EHP, provedených zákonem č. 39-A/2005 ze dne 29. července 2005.

Z výjimečného režimu daňové úpravy vyplývá, že daňoví poplatníci musí na základě daňové úpravy zaplatit částku odpovídající sazbě daně ve výši 5 % z hodnoty finančních aktiv uvedených v daňovém přiznání, a že pokud jsou všechny nebo část finančních aktiv tvořících předmět daného přiznání cennými papíry Portugalské republiky, snižuje se daná sazba ve vztahu k daným cenným papírům o polovinu; toto snížení platí i pro další finanční aktiva, pokud byla příslušná hodnota opětovně investována do cenných papírů Portugalské republiky, do okamžiku podání daňového přiznání.

Komise má za to, že výjimečný režim daňové úpravy poskytuje s ohledem na zpětný převod majetku a na investici do cenných papírů Portugalské republiky daňovou úlevu spočívající v uplatnění snížené sazby daně na finanční aktiva, která jsou cennými papíry Portugalské republiky, nebo na hodnotu zpětně investovanou do cenných papírů Portugalské republiky. Ve skutečnosti jsou osoby využívající tento režim odrazovány od toho, aby si ponechaly legalizovaná finanční aktiva v jiných formách než v cenných papírech Portugalské republiky.

Soudní dvůr Evropských společenství už rozhodl, že vnitrostátní daňová úprava odrazující daňové poplatníky od investic v jiných členských státech je omezováním volného pohybu kapitálu ve smyslu článku 56 Smlouvy o ES.

Ačkoli Komise nepochybuje, že veřejné dluhopisy mohou být předmětem preferenčního zacházení, má v tomto případě za to, že nižší sazba daně uplatnitelná pouze na legalizovaná finanční aktiva, kterými jsou cenné papíry Portugalské republiky, je zakázaným diskriminačním omezením volného pohybu kapitálu podle článku 56 Smlouvy o ES, které nelze odůvodnit na základě čl. 58 odst. 1 Smlouvy o ES.

Ustanovení Dohody o EHP týkající se volného pohybu kapitálu jsou v zásadě shodná s ustanoveními Smlouvy o ES. Z toho plyne, že skutečnost, že osoby, které by mohly uplatnit nárok na výjimečný režim daňové úpravy, byly odrazovány od ponechání svých legalizovaných finančních aktiv v Norsku, Lichtenštejnsku či na Islandu, je omezením volného pohybu kapitálu zakázaným podle článku 40 Dohody o EHP.

Žaloba podaná dne 15. ledna 2009 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-22/09)

(2009/C 82/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Schima a L. de Schietere de Lophem, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov ([1]), a v každém případě tím, že o uvedených předpisech neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

— uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice 2005/56/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 1. ledna 2006. Žalovaná strana však k datu předložení této žaloby dosud nepřijala všechna opatření nezbytná k provedení směrnice, nebo je v každém případě neoznámila Komisi.

([1]) Úř. věst. 2003, L 1, s. 65; Zvl. vyd. 12/02, s. 168.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Bíróság (Maďarsko) dne 19. ledna 2009 – Sió-Eckes Kft. v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Věc C-25/09)

(2009/C 82/25)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Sió-Eckes Kft.

Žalovaný: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Předběžné otázky

1. Má být čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2201/96 ([1]) vykládán tak, že na základě přílohy I se režim produkčních podpor vztahuje kromě broskví v sirupu a/nebo v přírodní ovocné šťávě, které spadají pod kód KN ex 2008 70 61, rovněž na produkty spadající pod ostatní kódy KN (ex 2008 70 69 atd.) uvedené v příloze?

2. Splňuje zpracovatel, který vyrábí produkty spadající pod kód KN ex 2008 70 92, podmínky uvedeného nařízení?

3. Má být čl. 2 bod 1 nařízení Komise (ES) č. 1535/2003 ([2]) vykládán tak, že produkty spadající pod kódy KN ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94, jakož i ex 2008 70 99, se považují rovněž za hotové produkty ve smyslu uvedeného nařízení?

4. V rozsahu, v jakém lze na základě odpovědí na předcházející otázky považovat za hotové produkty pouze broskve ve smyslu článku 3 nařízení Komise (EHS) č. 2320/89 ([3]), proč jsou ve výše zmíněných ustanoveních uvedeny kódy KN týkající se jiných produktů?

5. Lze na základě výše uvedených nařízení považovat za hotové ty produkty, které vznikají v jednotlivých fázích zpracování broskví a které lze uvést samostatně na trh (například dužina)?

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 2201/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhů s produkty zpracovanými z ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 297, s. 29).

([2]) Nařízení Komise (ES) č. 1535/2003 ze dne 29. srpna 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2201/96, pokud jde o režim podpory pro produkty zpracované z ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 218, s. 14).

([3]) Nařízení Komise (EHS) č. 2320/89 ze dne 28. července 1989 o minimálních požadavcích na jakost broskví v sirupu a broskví ve vlastní šťávě, na které se vztahuje režim podpory produkce (Úř. věst. L 220, s. 54).

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. ledna 2009 Francouzskou republikou proti rozsudku Soudu prvního stupně (sedmého senátu) vydanému dne 4. prosince 2008 ve věci T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada Evropské unie

(Věc C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During, zmocněnci)

Další účastníci řízení: People's Mojahedin Organization of Iran, Rada Evropské unie, Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 4. prosince 2008 ve věci T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada;

— vydat konečné rozhodnutí v této věci tím, že žaloba PMOI bude zamítnuta, nebo vrátit věc Soudu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Francouzská vláda se domnívá, že napadený rozsudek musí být zrušen jednak proto, že se Soud tím, že rozhodl, že Rada přijala rozhodnutí 2008/583/ES ([1]) při porušení práva PMOI na obhajobu, aniž by zohlednila zvláštní okolnosti přijetí tohoto rozhodnutí, dopustil nesprávného právního posouzení; dále proto, že se Soud tím, že měl za to, že soudní řízení zahájené ve Francii proti údajným členům PMOI nepředstavuje rozhodnutí splňující definici čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931/SZBP ze dne 27. prosince 2001 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, dopustil nesprávného právního posouzení; a konečně proto, že se Soud tím, že rozhodl, že skutečnost, že Rada odmítla předat bod 3 písm. a) jednoho ze tří dokumentů poskytnutých francouzskými orgány Radě za účelem návrhu na zápis PMOI na seznam zřízený rozhodnutím 2008/583/ES a předaných Soudu Radou v odpověď na usnesení týkající se dokazování ze dne 26. září 2008, neumožňuje Soudu vykonat přezkum legality rozhodnutí 2008/583/ES a zasahuje